

Vizītes kopā ar klientiem ārvalstīs (3/36/18)

Uzņēmumi nereti organizē klientiem informatīvus pasākumus ārvalstīs. Grāmatvežiem rodas jautājums, kā pareizi piemērot nodokļus gadījumos, kad uzņēmums ved savus klientus uz ražotnēm, izstādēm, piegādātāju birojiem ārvalstīs, apmaksājot lidmašīnas biļetes, vīzas un citus izdevumus. Drosmīgākie nodokļu maksātāji visus šos izdevumus uzskata par reklāmu vai noformē braucienu kā komandējumu, norakstot komandējuma izdevumus saimnieciskās darbības izdevumos. Citi nodokļu maksātāji izmaksās iekļauj tikai aviobiļešu un viesnīcu izdevumus, bet maltīšu izdevumus uzskata par reprezentācijas izdevumiem. Šajā rakstā – par jaunāko VID uzziņu, kas skaidro nodokļu piemērošanu šādā situācijā.

Šā gada jūlijā VID publicēja uzziņu, kurā sīkāk aplūko jautājumu, kā piemērot uzņēmumu ienākuma nodokli (UIN) aviobiļešu un vīzu izdevumiem, kas radušies Latvijas uzņēmumam, nosūtot savu klientu pārstāvjus uz tehniskās apmācības semināru ārvalstī.

Semināru rīkoja ārvalsts uzņēmums, kuru pārstāvēja Latvijas uzņēmums. Ārvalsts uzņēmums sedza Latvijas uzņēmuma klienta pārstāvjiem izdevumus par naktsmītni, ēdināšanu un transfēru. Latvijas uzņēmums savu klientu pārstāvjiem sedza aviobiļešu un vīzu izdevumus.

Uzziņā VID pauž viedokli, ka aviobiļešu un vīzu izdevumi klientu pārstāvjiem ir uzskatāmi par reklāmas izdevumiem, un tos neapliek ar UIN.

Vienlaikus ir skaidrs, ka šāds viedoklis ir pausts, izvērtējot pasākuma programmu, kurai ir jāatbilst šādiem kritērijiem:

- pasākumam ir jāveicina uzņēmuma ražoto preču vai sniegto pakalpojumu popularitāte vai pieprasījums pēc tiem;
- pasākuma aktivitātes var būt apmācība un ražotņu vai izstāžu apmeklējums, kuri atbilst reklamējamam produktam vai pakalpojumam.

Diemžēl uzziņā nav aplūkots jautājums par viesnīcu un maltīšu izdevumiem, kurus būtu sedzis Latvijas uzņēmums. Šajā gadījumā varētu uzskatīt, ka arī viesnīcas izdevumi un maltītes ir saistītas ar reklāmas pasākumu, un tādējādi nav apliekamas ar UIN, tomēr VID interpretācija par šādu jautājumu nav zināma.

Nedaudz drošāks, taču administratīvi sarežģītāks veids būtu nosūtīt klienta pārstāvjus komandējumā un uzskatīt šos izdevumus par komandējuma izdevumiem.